

قان فیض

حسین علوی مهر

پرسش: آیاتی از قرآن مجید را که در مورد علم فیزیک می باشد جمع آوری نموده و ارسال نمایید.

پاسخ: پیش از پرداختن به اصل پاسخ، یاد آوری دو نکته ضروری می نماید:

۱. قرآن کریم کتاب علوم و تجربی نیست تا راه حل های دانش ریاضی، شیمی، زیست شناسی، فیزیک و ... را مورد بحث و بررسی قرار داده باشد، بلکه کتابی برای هدایت و تربیت انسانهاست و در راستای هدف بزرگ انسان سازی، (نه به عنوان مقصود اصلی) ممکن است اشاراتی گذرا به برخی مطالب علمی داشته باشد.
۲. با توجه به نکته اول، آیاتی که در این نوشتن آمده است بدین معنا نیست که قوانین فیزیک را مطرح کرده باشد، بلکه به موضوعاتی کلی یا به نام هایی که در موضوعات علم فیزیک آمده است اشارت دارد. به عنوان مثال، یکی از موضوعات فیزیک، (نور) می باشد که قرآن کریم در آیاتی چند نام آن را مطرح کرده است؛ حتی در یک تمثیل، توجه شایانی به (نور) کرده است و خداوند را به آن تشبيه نموده است، اما این که ویژگی های نور چیست؟ سرعت نور چه قدر است؟ نور از چه اجزایی ترکیب شده و دارای چه تأثیراتی است؟ قرآن به این مسئله نپرداخته است، حتی اگر دانشمندان اسلامی نیز یک مسئله علمی را ذیل آیه ای مطرح کرده باشند به عنوان احتمال در آیه مطرح است.

تعريف و موضوعات علم فیزیک

دانشمندان طبیعی، علوم را از قرنهای پیش به چهار رشته ای اصلی: فیزیک، شیمی، زمین شناسی و زیست شناسی تقسیم کرده اند و علم فیزیک را علم مطالعه حرکت، نیرو، انرژی و اثرات آنها بر ماده می دانند.

براساس این تعریف، فیزیک علمی است دارای موضوعاتی کلی؛ مانند حرکت، نیرو و انرژی که هر موضوع، خود دارای مشخصه و ویژگی های خاصی است که در اینجا به برخی از آیات مربوط به این موارد اشاره می شود.

أنواع انرژي:

(الف) انواع انرژی شیمیایی:

۱. خداوند متعال می فرماید: «أَفَرَا يَتُّمُ النَّارُ الَّتِي تُورُونَ، أَلَّا تَمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ» آیا درباره آتشی که می افزایید اندیشیده اید. آیا شما درختان را آفریده اید، یا ما آفریده ایم (واقعه ۷۲ و ۷۳).

۲. «الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تَوَقَّدُونَ» همان کسی که برای شما از درخت سبز، آتش آفرید و شما به وسیله آن، آتش می افزایید(یس، ۸۰). همان طور که در بحث انرژی مطرح است چوب ها دارای انرژی شیمیایی هستند که در هنگام سوختن، این انرژی آزاد می گردد.

درختان با جذب نیروی گرما و نور از آفتاب، این ها را در درون خود ذخیره می کنند که هنگام سوختن آزاد می گردد برخی از مفسران به عنوان (رستاخیز انرژی ها) تعبیر نموده اند.

ب) انرژی نور:

۱. خداوند متعال می فرماید: «**هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً**»، او کسی است که خورشید را روشنایی قرار داد (یونس، ۵۱).

روشن است که خورشید یکی از مهم ترین سرچشمه های نیروی نور و گرماست، که در جهان طبیعت آثار فراوانی را از خود بروز می دهد و خود مایهی حیات بسیاری از موجودات نیز می باشد. در این آیه‌ی شریف، خورشید به عنوان یک منبع روشنایی مطرح شده است.

نور، زیباترین و لطیف ترین موجود در جهان ماده و سرچشمهی تمام زیبایی‌های ظاهری است.

نور، بالاترین سرعت در جهان ماده را دارد است، چرا که سرعت آن در هر ثانیه بیش از سیصد هزار کیلومتر می باشد که می تواند کره‌ی زمین را در یک چشم به هم زدن (کمتر از یک ثانیه) هفت بار دور بزند. سرعت ها و مسافت های سرسام آور نجومی را تنها با سرعت سیر نور می سنجند و واحد سنجش آنها سال نوری است؛ یعنی مسافتی که نور در یک سال می پیماید. نور پرورش دهنده گلهای و گیاهان و رمز بقای همه موجودات است.

تمام رنگها نتیجه‌ی تابش نور آفتاب است و گرنه موجودات در تاریکی مطلق رنگی ندارند.

خداوند در تعبیر بسیار دقیقی که هنوز رازهای پوشیده فراوانی در آن نهفته است، خود را تشبيه به نور نموده است و می فرماید: «**إِنَّ النُّورَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ** ممثل نوره کمشکوہ فیها مصباح المصباح فی زجاجی الزجاجة کانها کوکب دری یوقد من شجره مبارکه زیتونه لا شرقیه و لا غربیه یکاد زینتها یاضی»، ولو لم تمسسه نار نور علی نور...» خداوند نور آسمانها و زمین است. ممثل نور خداوند همانند چراغدانی است که در آن چراغی پر فروغ باشد. آن چراغ در حبابی قرار دارد، حبابی شفاف و درخشندۀ همچون ستاره‌ای فروزان. این چراغ با روغنی افروخته می شود که از درخت پربرکت زیتونی گرفته شده که نه شرقی است و نه غربی (روغنیش آن چنان صاف و خالص است که) نزدیک است بدون تماس با آتش شعله ور شود؛ نوری است بر فراز نوری ... (نور/ ۳۵).

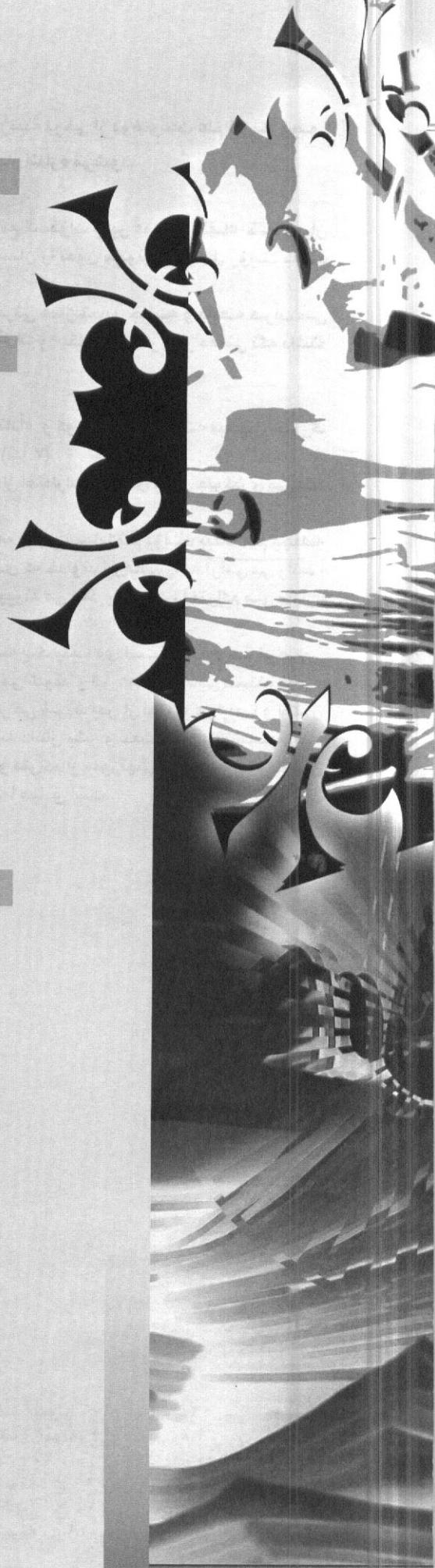
ج) انرژی جنبشی:

۲. و تصريف الرياح و السحاب الممسخر بين السماء والارض ليات لقوم يعقلون...، در تغییر مسیر بادها و ابرهایی که میان زمین و آسمان مسخرند، نشانه هایی است (از ذات پاک خدا و یگانگی او) برای مردمی که عقل دارند و می اندیشند(بقره/ ۱۶۴).

انرژی هایی را که در درون اجسام متحرک قرار دارد، انرژی جنبشی می گویند و تمام اجسام متحرک دارای انرژی جنبشی هستند؛ از جمله‌ی آن ابر و باد است که در آیه‌ی فوق بدان اشاره شده است.

وقتی آب به صورت آبشار فرو می ریزد، این انرژی ذخیره شده به انرژی جنبشی تبدیل می گردد. آیات زیادی مربوط به بادها، فرو فرستادن و جاری شدن باران و در نتیجه زنده شدن زمین وجود دارد که برخی از آنها عبارتند از : حجر ۲۲، فرقان/ ۴۸، روم/ ۴۸، فاطر/ ۹، جاثیه/ ۵ و ...

ابزار اندازه کیری جرمها و جسمها:

۱. او فوکیل و المیزان بالقسط....، حق پیمانه و وزن را به عدالت ادا کنید
(انعام / ۱۵۲).

ابزار اندازه کیری جرم‌ها و اجسام ترازو می‌باشد. این وسیله نقشی مهم در زندگی انسان به ویژه عدالت اقتصادی و اجتماعی ایفا می‌کند.

ستاره شعری

۲. «وانه هو رب الشعري»، و این که او است پروردگار ستاره «شعراء»
(نجم / ۴۹).

ستاره شاعرا معروف به «شعرای یمانی» یکی از درخشش‌ترین ستاره‌های آسمان است و از آنجا که این ستاره در سمت جنوب جزیره العرب قرار دارد و یمن نیز در جنوب جزیره العرب است آن را یمانی نامیده‌اند.
این ستاره‌ی عجیب و شکفت انجیز به خاطر درخشش‌گی فوق العاده اش، آن را پادشاه ستارگان نامیده‌اند.

حرارت عظیمی که در سطح آن قرار دارد تا ۱۲۰۰۰ درجه سانتیگراد برآورده شده است، در حالی که حرارت سطح کره خورشید را فقط ۶۵۰۰ درجه می‌دانند.
جرم مخصوص این ستاره حدود پنجاه هزار مرتبه از آب سنگین تر است؛
یعنی، وزن یک لیتر آب در آنجا، معادل ۵۰ هزار لیتر آب در زمین است. این در حالی است که سیاره «عطارد» که از همه سیاره‌ها دورتر است جرم مخصوص آن ۶ برابر آب بیشتر نیست.

ستاره شاعرا حجم بسیار بزرگی دارد که حجم آن ۲۰ برابر کره خورشید است.^۲

سیارات زحل، مشتری، مریخ، زهره و عطارد:

۳. «فلا اقسم بالخنس الجوار الكنس»، سوکند به ستارگانی که باز می‌گردند،
حرکت می‌کنند و از دیده‌ها پنهان می‌شوند (تکویر / ۱۵۶ و ۱۵۷).
معروف ترین تفسیر، درباره‌ی این آیات این است که منظور از «خنس، جوار و کنس» پنج سیاره از خانواده منظومه شمسی، یعنی زحل، مشتری، مریخ، زهره و عطارد است. علامه طباطبایی (ره) این دیدگاه را مناسب‌ترین تفسیر می‌داند.^۳

توضیح این که واژه «خنس» از ماده‌ی خنس به معنای انتقام، بازگشت و پنهان شدن است، «جوار» جمع جاریه به معنای رونده سریع و «کنس» از ماده‌ی کنس به معنای مخفی شدن می‌باشد.

اگر شبانگاه به آسمان نگاه کنیم ستارگانی وجود دارند که دسته جمعی تدریجاً طلوع می‌کنند و با هم غروب می‌نمایند بی آنکه تغییری در فواصل آنها به وجود آید؛ گویی مرواریدهایی هستند که بر یک پارچه‌ی سیاه در فواصل معینی دوخته شده اند و این پارچه را از یک طرف بالا می‌آورند و از طرف دیگر پایین می‌کشند. تنها پنج ستاره هستند که از این قانون مستثنان هستند، یعنی، در لابه لای ستارگان دیگر حرکت می‌کنند، گویی پنج مروارید ندوخته، روی این پارچه به صورت آزاد قرار گرفته اند و در لابه لای آنها می‌غلطند؛ اینها همان پنج ستاره بالا هستند.

آیات دیگری در زمینه برخی از موضوعات علم فیزیک وجود دارد که به اختصار اشاره می‌شود.

جانبه و دافعه زمین:

۳. «اللهُ الَّذِي رفع السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا» خدا همان کسی است که آسمان را بدون ستونی که قابل رویت باشد برپا داشته است.

این ستونهای نامرئی همان تعادل جانبه و دافعه کرات می‌باشد که تمام سیارات و ستارگان را در مدار معینی نگه داشته است.

وجود کوهها

۴. «والجَبَلُ اوتادًا» و کوهها را به منزله میخای بزرگ زمین قرار دادیم (نبأ/۷).

وجود این کوهها از اضطراب و لرزش زمین جلوگیری می‌کند کوههای بخی

۵. «الَّمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَزْجِي سَحَابَيْأَ ثُمَّ يَؤْلِفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رَكَامًا...» آیا ندیدی که خداوند ابرهایی را به آرامی می‌راند، سپس میان آنها پیوند می‌دهد و بعد آن را متراکم می‌سازد (نور/۴۳).

این آیه اشاره به یک پدیده‌ی آسمانی دارد که ابرهایی در آسمان متراکم می‌شوند و این همان ابرهایی هستند که به کوههای بخ تعبیر می‌شوند. پس از اختراع هوایپما و امکان پرواز به فضا، دید دانش بشر وسعت یافت، دانشمندان به ابرهایی متشکل و متراکم از سورزنهای بخ رسیدند که عنوان کوههای بخ بر آنها صادق است.

حسین علوی مهر

دانشمندان نجوم، این ستارگان را (نجوم متحیره) نامیده‌اند؛ زیرا حرکات آنها روی خط مستقیم نیست و به نظر می‌رسد که مدتی سیر می‌کنند، بعد کمی بر می‌گردند، دو مرتبه به سیر خود ادامه می‌دهند. آیات فوق ممکن است به طلوع سپیده صبح و آفتاب مخفی و پنهان اشاره داشته باشند می‌شوند (الکنس)۲

در حدیثی امیر مؤمنان، علی -علیه السلام -می فرماید: «هی خمسه انجم زحل و المشتری و المريخ و الزهرة و عطارد.» آنها پنج ستاره‌اند: زحل، مشتری، مریخ، زهره و عطارد.

کرویت زمین:

۱. «فَلَا إِقْسَمَ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ»، سوگند به پروردگار مشرقها و مغربها (معارج/۴۰).

درباره‌ی این که منظور از مشرق‌ها و مغرب‌ها چیست؟ حضرت علی (ع) در حدیثی می فرمایند: در عالم ۳۶۰ مشرق و ۳۶۰ مغرب وجود دارد؛ یعنی برای مشرق ۳۶۰ درجه و برای مغرب ۳۶۰ درجه می‌باشد و این خود ثابت کننده‌ی کرویت زمین است، چرا که دایره دارای ۳۶۰ درجه است، هر درجه، مشرقی دارد که در طرف دیگر، مغرب قرار گرفته است و اگر زمین مسطوح بود، این بیان صحیح نبود.

امواج صوتی

۲. «وَنَحْنُ فِي الصُّورِ فَصَعِقْ مِنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمِنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مِنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نَفَخْ فِيهِ أُخْرَى» و در صور(شیپور) دمیده می‌شود و تمام کسانی که در آسمانها و زمین هستند می‌میرند، مگر کسانی که خدا بخواهد، سپس بار دیگر در صور دمیده می‌شود(زمزم/۶۸).

درباره‌ی چگونگی تأثیر «صور اسرافیل» بر موجودات، مانند بسیاری از مسائل قیامت و جزئیات آن چندان بر ما روش نیست. ولی روش است که امواج صوتی تأثیرات فراوانی بر محیط ما دارند.

اما این که صدا چگونه می‌تواند مرگ آفرین باشد، اکثر در گذشته برای بعضی شکفت انگیز بوده است، امروزه برای ما تعجبی ندارد، چرا که بسیار شنیده ایم موج انفجار، گوشها را کر، بدنه را متلاشی و حتی خانه ها را ویران می‌سازد، انسانهایی را از جای خود برداشت و به فاصله های دور دست پرتاپ می‌کند، بسیار دیده شده است که حرکت سریع یک هوایپما و به اصطلاح شکستن دیوار صوتی چنان صدای وحشتناک و امواج ویرانکری به وجود می‌آورد که شیشه‌های عمارتها را در شعاع وسیعی خرد می‌کند.^۶ اما این که صیحه الهی و نفح صور چگونه است، تصویر آن برای ما ممکن نیست و روش است که بسیار بالاتر و با عظمت تراز چیزهایی است که ما امروز مشاهده می‌کنیم.

پی‌نوشت‌ها:

۱- ریک: تفسیر نمونه، ج ۱۸، ص ۴۶۴.

۲- ریک: تفسیر نمونه، ج ۲۲، ذیل آیه ۴۹ سوره نجم.

۳- المیزان، ج ۲۰، ص ۲۱۷.

۴- تفسیر نمونه، ج ۲۱، ص ۱۸۹ به بعد، با تخلیص.

۵- مجمع البیان، ج ۱۰، ص ۶۷۷.

۶- تفسیر نمونه، ج ۱۹، ص ۵۴۰.

